

۱۰۳

وَرِجْمٌ بِشَادَازْ كَلَبْ نَيْرُوكْ كَحْلَانْ جَمِيع
كَجْلِيلْ) بِالضمْ زَنْكَلْ كَجْلَاجْلَانْ
بِالفتحِ جَمِيعٌ وَسَبَكْ رَوحْ شَادَادَانْ
دَرْ كَارْهَ وَدَاهَرْ كَجْلِيلْ) بِضمِّ عِصَيْت
كَجْلِيزْ كَجْلَانْ) بِفتحِ بَارَانْ باضَدِه
كَجْلَاجْلَانْ) بِالضمْ دَازْ كَجْلِيزْ وَكَجْلِيزْ
وَادَادَولْ تَيَالْ أَصْبَكْ كَجْلَاجْلَانْ قَلْبِيْع
كَجْلَاجْلَانْ) بِفتحِ وَبِضمِّ عِصَيْت وَكَجْلِيزْ
وَبِفتحِ بِضمِّ عِصَيْت وَكَجْلِيزْ

احْمَارِ جَلَاجِيلُ تَعْوِيْبَانِرِ دَشْنَا وَازْ
 وَكَذَابِ عَلَّوْمَجَلَاجِيلُ دَانِيشْتَهْ
 جَلَاجِيلُ لَفْتَى بِرْدَطَاتِ دَلْ
 خَوْدَرَاقَفْتُ اُرْدَوْسَهْ مَادَرْ

(ان، جَلَّ الْفَرْس) جَلَّ بُوْنَانْ
اسپ را و جَلَّ التَّرْجِيلَ وَحَدَّةَ
کردَه، و بِشَكْلِ راجِستَه وَجَلَّ
هَذِهِ عَلَى اَنْفُسَهُ كَمَا هَيَّهُ وَجَلَّوْهُ
هَلَّا نَظَرَ فَتَنَدَّبَ مِنْ كُلِّ رَوْتَه رَا
نَفَسَهُ بَشَدَه وَجَلَّوْهُ عَنْ هَنَازِلَهْ

جُلُولًا وَجَلَّهُ لِزَخْرَفَةِ رِفْقَتِهِ
(ص) جَلْ جَلَّ لِجَبَلَةِ الْمَوْلَانِ
سَالِ وَازْمُونَهُ كَارَكُورَدِ وَنَرْسَسَهُ وَ
فَيَوْجَلَلِ حَمِيرَشَانِ وَسِنِ الشَّلْجَلَلِ
الْهَا حِجَّى تَكُوبُ الْعَلَدَائِي فَشَعَرَشَ
لَغَورَشِي التَّعَرَضِ الْبَشَي قَبْلَهُ وَذَهَبَ
كَيَا السَّبَكَلَا) بِرُوكِ قَدْ كَرْ دَانِيدِ
وَوَنَادِيَهُ لِلَا أَحْشَانِ.

۱۰۷- نجیل و نظریه و مثال
نایابی و ادغامی سیاست
لذت و لذتیه، و نیز لذت این روز
گردیدن - یعنی شنیدن - بود
و معلمہ میلیتی زندگی و
من اصل بخلاف این نظریه و مثال

وَأَمْهَاجُلَّهُ كُلَّهُ لِيَتَجَزَّهُ وَخَرَعَهُ اللَّهُ
بْنُ كَلَيْبٍ أَسْتَ وَلِهُ جَلَالٌ بْنُ أَبِي كَبِيرٍ
مُحَدَّثٌ أَسْتَ

(جَلَال) کغرا ب سطہ از پر چیز نے د
نام کو ہی و مختار چیزی دنہ رک دنہ رک
قدر والوں شہادتیا وجہتاں جلال
خوبیش ن آواز

بِحَلَّةٍ لَّهُ مَا قَهْ نَرْجِلْ وَمَزْسَنْ
بِحَلَّةٍ لَّهُ كَرْمَانْ نَرْجِلْ وَنَبْلَقْ تَهْ
بِحَلَّةٍ لَّهُ مَوْنَثْ
أَذَاتُ الْبِحَلَّةِ أَبْالِكْرِمْ هَبْلَلْ
أَسْدُ مَسْيِ بَنْ قَهْيَنْ

مَعْلَمٌ كُلُّهُ اَنْ اَنْ اَسْتَعْنَ بِكَ
مَعْلَمٌ مَا وَدَ كَوْلَيْدَ سَخَا وَنَى
الْحَدِيثُ نَهِي عَنْ كَمَيْنٍ مَا تَجْلَلَ الْمَلَةُ -
مَعْلَمٌ اَمْرَكَتْ كَارِبَرِيْكَ دَكَارَاسَان
وَهُنُوْ مِنْ هَلَهَنَادُ وَفَعْلَكَهُونُ
مَعْلَمٌ كَرُوْأَنَا اَزْبَرِيْزُ

اجْلَنْ اُرْبِي ه بِرْگ جَانْ جَمْع
اجْلَنْ، بِالْكَسْ قَبِيلَه اسْ
اَجْلَنْه، كَفَتْ بِرْگي وَلَعْلَه هَنْ
اجْلَنْ كَرْدَانْ اَزْهَرْه

اجاية) تبشركم اللهم قواكم من ان ينفع
حال جميع

(جَلْوَكَلْوَ) الْفُقَعَ وَهِيَ سَتْ - لَمْ -

شهر است بخوبی نیز نیست
پاک باش خود را در خود نماید
اجل لذت افتع بینه، ضم قدم دیست
نه باعث نهادن

(جلو متنیں) (زم وہی) (مجملہ) بالتفصیل بحث و ادب و

اوچال بعیوچل و نامی تھا۔
رجلہ شدید بھل دیا کب بھل ہے
شکر

اجْلُ اَلْعَصْرِ وَالْفَتحُ الْمُسْتَشْهُدُ تِبْرَان
تَجْلَالُ وَتَجْلَالُ جَمِيعِ كِبِيلَةِ جَمِيعٍ
الْمَسْعُ وَدَلِيلُهُمْ وَلِيَقْنَعَ بِأَسْمَنِ دَوْدَاهِينٍ
دَوْرَدَاهِيرُدَ وَدَهْرَدَهْرَ مَعْرَابٌ اَسْتَ

حُلَّةٌ يُبَيِّنُهَا بَنْيَانُ دَارِيَّةِ
وَجُلَّ بِالضَّمِّنِ هُوَ كَجُلَّ الشَّيْءِ
عَظِيمٌ أَنْ وَجْلَ عَنِ الْحَقِّ نَادِيَّا
أَرْتَبِيلَسْتَهُ وَجُلَّ الْهُنْدَتِ -
غَيْرِهِ كَاهُ وَجْلَهُ شَاهِيَّ فَانَّهُ وَلَعْلَهُ

میں جیلک کرو اور انہیں تو
بچھلے) بالآخر لاعی از خوار خرما و
آوندی از نہرگ خرا محلان بچھل
جیع و فابوچکه مردی است
و جعلیل کامیر کلان سال و آرزو دکار
چله و آچله جیع و دنہگ قدر
چلیل که موٹک و بزرگ و عظیم و نیز کار

و می از از خر کار سازند جلگه هست +
و نام مردی و گردی است بین آزان
آدم است ابو سمر طبلی تبعی دار
ذی جنبل کروایی است بزرگ و

وَجَبْلُ الْجَلْلِيلِ شَدِيمٌ وَسْتَ
جَلْلِيلٍ مَا ذُكِرَ أَزْمَكْ بَطْنَ مِيشَ

نرا د باشند و نیک زیرین جای بگشاییم و
در مراتع نمک نمک نهاده و بار جبلان
و جبلیک جمع و تفال ماله نجذیله
کلا د فیضه هی ماله نای اهل اشاعه
جبلان (سحاب نمکی) و تفال
و خلوع باید کرد از زیر زمین و آنها

بلاں کیت بیرن هر دکھنی
آن بجا نے سہ راست مدد ناندہ

ج ۱ نز

حَلَنْ بِ طَرْجَلْبَطْ خَسْتَر
اَسْتَ زَنْهَ وَ مَعْنَى
حَلَنْ بِلْ قَ (حَلْبَطْ)
بَاهْكَ وَ كَرْ بازْ دَهْ شَوْدَهْ بَهْ لَهْ دَهْ بَهْ لَهْ
حَلَنْ وَ طَحَلْسَارْ بَعْنَمْ حَمَّيْ نَعْلَمْ
مَشْدَهْ مَلْ اَنَّا بَرْ بَرْ مَعْرَبْ بَهْ نَارْ دَهْ تَيَالْ
مَصْرَ اَنَّكَلْمَ كَلْكَ حَبَّاتْ حَيْنَهْ مَهْنَهْ فَسْخَرْ
مَا يَكُونْ تَلَانْ مَدْهَ فَتَلَكْ فَالسَّيْهَ
حَلَنْ زَرْ جَسْلَهْ (حَلَهْهَهْ) بَهْنَهْ
وَ رَشْتَهْ اَسْتَهْارْ لَهْ زَرْ زَارْ دَهْ

حَلَّ نَظَارَةً (جَلَّ ظَاهِرَةً) كِبِيرٌ سُلْطَانٌ
دُوَشْ دَالْنُونْ زَايِرَةً
(جَلَّ ظَاهِرَةً) كَاحِرَخِيمْ پَرْ حَشْمَهْ غَرْ دَيْرَه
دَسْتَانْ خَفْتَهْ پَامْ بَلْسَندَهْ دَشْتَه
وَبَرْ هَدْرُوكْهَتْ وَهَامَهْ دَرْ اَزْكَرْ دَهْ
جَلَّ ظَاهِرَةً نَعْتَهْ رَسْتَهْ اَزاَنْ
دَالْاَنْفَهْ لَالْسَّاقَهْ دَرْ بَهْيَهْ بَعَالْ
جَلَّ ظَاهِرَةً وَأَحْلَمْهَطَابَهْ -
حَلَّ نَظَارَهْ (طَحَامَهْ جَلَّ ظَاهِرَهْ) كِبِيرَهْ

طعام بے نان خوش لون زایدہ ت

سودہ و شکنیہ گو سپند
(حَلْمَة) بالفتح و بعض سمه بفتح
الْخَلْتُ الشَّيْءَ وَجَلْمَتْهُ هَمْ يَجْمِعُهُ
(حَلْمَه) بالتجريب نوعی اور گو سپند ای
طالب کر پا پئے آنہا دراز و بھی پڑے مشتمل
و نکار گو سپند ای و آہوان حلام
لکھنا ب جمع و کار فریز و دھماں
و کن و د غمیت طراز از راه و ماہ نزو و
بیز غال حلام بالکسر جمع
(حَلْمَة) گو سپند مسلح با حشو و
قیامت و سمع کار خودستال کرو و کامل جمع

جَلَامَة) كِسَامَة وَلِيْشِم فَرِيزِدَا سَنْهَار
خَشَادِه بَهِرَوَن أَيدِي
حَلَوْم (كَرْمَان تَكْهَا سَتْرَوَه مُوْكَه
عَجَلُوْم (مُوْكَه سَتْرَوَه
عَضْ (جَلَامَه سَجَلَما) بَهْجَانَه دَاد
عَكْلَوَه لَحْيَه دَاد - مَرْقَتْ كُوفَتْ رَاكِير
اسْخَان خَرْدَر بَهْدَه، كَهْجَانَه حَالَكَهْفَه
غَرْزِيْز كَرْدَه آنْزا

الجنة المجزورة بمعنى جنة الجنون

سراب
جلم (جَلْمَل) کجعفر خسند

مرد فوی دکاو و قله بزرگ هرگز هرگز
کلان سیال و مرده میثان نایم از صد
(حَلْمَسَلْ) مرد لذات هدف اسر عشق
(حَلْمَسَلْ) زمین سنگ ناک
(حَلْمَسَنْ) اگر زیرم سنگ گاز ران
(حَلْمَهْمَوزْ) ستر خوش شکن غریبون مال
(حَلْلَاهِمِیل) جمع مکروه است و بقل
الله املاک حلامش ای شفته و داده

الجُلَامِيْلِ مُوْضِعِت

امجلل امجدت ابرغراز گیه نده به
زمین را بهاران و قوام جوییل غافله
جهت مکمل - صنایع بوده

بِجَلِ الْمَفَرِّهِنِ ا جَلِ پُشَانِدِه است
 راه و قیو بِجَلِیلِ، فرازگر متن
 بِجَلِ الْبَعْرِ ا بِجَلِ بِرْجَدِه اسی
 آتش ا نَفَر و متن و دامْجَلَه - بهتر -
 آن حمزگفت

الْجَلَّةُ) بِرَأْدِهِ وَسِيَّدِهِ وَكَفِيلِهِ
مُحَمَّدٌ أَنَّ

(نچال‌کش) گرفتہ ہے آن را دیز۔
نچال۔ بزرگی محدود بقال نچال ہے
ای، نچال قلمب و فر، ص سٹھ، حاس پڑھ۔

تزویجت امراة مجاهالت امی سنت
وکرت، **مجاہلة** و نعمت هست ازان
(مجمل) ا باللسر مهتر قوی د آنکه
اوایش دور دود و بسیار حی که سی کاور
رفع کنید و عده کثیره و منیا ثب -
مجمل - ای پا شندر

(أَرْجُلْ حِجَّةٌ)، بالفتح مرد بيار
ظريف بي عيب وشتر بيار (٢١)
لَازِلْ حِجَّةٌ) غتران كر درگردان

آهنا زنگ او سینه هاشد
و حَلْجَلَه) آسینه از ازا و حَلْجَلَه
الفرهن . روشن او از شد اسپ و
حَلْجَلَه المؤثر سخن گافت زورا و
تیز حَلْجَلَه . هائنه نگره او از شدر
و دهد و بد و سنتی او از د شب بانیدن
چیزی مرس است .

(تجدد) فروزنگون نبریں مبنی
و تجدد قواعدی الیتیتی
لطف و شمعت
جل مراجعت بالکسریت

六

<p>جُنْهَرِ اکبَرِتْ جَمَانَه مَوَارِ جَمَزَرِ رَجَهَرَه بَخَرَه اَسْجَمَه کَبَرِ مَدَتْ وَلَهْرِ نَجَتْ نَمَسْ (جَمَسْ) بَانْفَعْ</p> <p>جُنْهَرِ اَسْجَمَه، باضْمَه بَلَشَرَانْ وَ حَرَانْ کَه خَشَكِ دَغَرِه، خَرَانِیْمِه مَسْ جُنْهَرِ جَمَعْ جُمُوسْ اَسْفَرَدنْ رَدَهْنَ وَهِيدَه اَبَدِيَاکَشَرَه آَبِ جَمَورِه کَوِینَدَه دَدَهْنَ وَجَزَانْ جَمَوسْ فَالْعَلَمِ مَنْ لَهْرِ</p>	<p>جَنْهَرِ اَسْجَمَه، مَنْهِمَه کَه رَهِیدَه شَكَرِ عَوْرَسَه، اَسْجَمَه، نَجَدَه، مَنْصَمَه سَدَه لَشَكَرِ، باَبَرِه، دَاهِه، دَلَشَمَه الْفَوَهَه عَلَوَ، الْأَمْهَرِ، کَرَدَه، اَنْدَقَه، مَرَکَه جَمَرِ رَجَهَرِ، باَسَعْ بَقَرِه تَهْزَهْ بَنْ وَيَضِيرِ جَمَوَنَه، جَمَعْه، دَامَتَزَهْ کَرَدَه وَلَفَعَلْ مَنْ نَصَرِ</p>	<p>جَنْهَرِ اَسْجَمَه کَهْمَنْ حَوْدَسَرَنَه، وَلَقَبْ جَنْهَرِه باَسْ جَهَتْ کَرَدَسَهَانْ حَضَرَتْ بَهْ اَلْهَبِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَوْدَه سَوْخَتْ عَوْرَسَه، اَسْجَمَه، بَلَشَرَانْ، حَرَانْ کَه خَرَانِیْمِه حَافَرِ جَنْهَرِ اَسْجَمَه عَوْرَسَه وَعَوْرَه حَافَرِ جَنْهَرِ اَسْجَمَه وَکَبَرِ الْمِيمَه سَوْخَتْ الْجَنْهَرِ بَلَهْوَه کَهْهَه، وَاجْهَرِ الْفَوَهَه عَلَهْ الْهَذَهْهَه، کَرَدَه، اَهَهَهَه، بَهْ کَهْهَه وَبَهْهَهْهَه لَلْزَهَهَه، بَلَهْهَه، نَدَهْهَهْهَه پَرَهْهَه، وَجَنْهَرِه لَلْكَانْ جَيْهَه</p>
---	---	---

جهوش گصبور نوره سترنده و جسم پا پشم شست فرا خارمه عال
ای که آب از نواحی آن برآیده باش
شک سوزن نه نبات
جعیش کامیز نار سترد: موسے است و خلاصه من آن بجهش
و این همچشم یعنی پنهان و مخفی
و این شدت تعلق علی الاشد در سرمه
جای بیل نبات و سواری است بجهش یعنی پنهان و خیره است و دقت
در نوره سترنده

۱۰۷) (بُرْكَان) خدۀ مردمیه
ما بینکنماه و دیوام جمیعه و بینتینیں (جَلْمَعَةٌ مَلْوَقٌ) خواسته جمع
و کثیر روز آدینه جسم کسر دو
جمعات بالضم و بفتحتین و پنهان
این جمع (أَجْسَمٌ) چهاره هزار و بیست و سه
لارگه هشتاد و شیق هزار
تتن هزار نان عبارتی کردن

جمع ل

و بخشم الریجان - جوان قوسی کوید
در موقی اشل جماعتی هنری کروه
ای جمیع اکملت (اقتران بالعقل) **جمع**
پذیری مدن یعنی آنچه بظاهر متفاوت
گرد آیند و پریشان نشوند خوف کم
او از اعلام است

جماعت اکتمانه از اعلام است **شد**
جماع (کرمان ہر چندر دفتر گردیده)
و فراهم مدن کا اصل ہر چند د
جماع الشاس مردم را سینه است با ران ہر زین راه و نیز اجماع
متقد شدن دستن چهار پسان ناز
دفتر گردیده کار و آماده کردن جلد
جمع و جمعکل کجفر نگمه است
آنچه امکنه لواز اعلام است

بجواجم الكلم، قرآن و من الحديث
و تین بجواجم الكلم، و ام آن بجاوید و ادان و زاندن ہر شتران لزغ
است و فسفه صلی اللہ علیہ وسلم کردن برکاری یقال، جماعت لا فر
کان یکلم بجواجم الكلم ای اندر کاف
کثیر العالی قیش الانفاذ

نم است ازان و من الحديث من لئ وختی از قدرت کر سرشن بشد
بجنم العیام من الیل فلو میام نز
و تو در تعاون فاعلمه و افرکه و سرکه و کهای کند بنای و تبدیل است و باعینی
و اذ خواشر که که لاد لا یقال جماعت
سکون و یقال جماعت ای المفعی بجز و بخدر، پشت درشت بندیا سک

م شرک، که علی افرکه
میختم کوش لقب نصی بن بکر (جمع علیهم) اگر دارد خروش
خود را وقت گزیدن و نیز جماعت
کند و سی دارالندا

آمن بجواجم جم
و بجنت میزد میزد بی اب و گیا و دیک
تو در وضعيت ببلاد میزد و منه
یوزه و جماعت

و بجذب و جمع ای از هر جای
(ف) جماعت الجایز الشاب)
جوان که ای کهست الکن نزد والشاد و لایصال خد و نشاد و متشی
و ناد سخت راستواریا ناده لجه تاده
او ای شطر زناف نکرم پانی چکر (بجنم) فراهم ای بخدمت شلشه بعد از لاغری و سستی

الجُوَلَّ سَكَرْ وَقَدْ يَجْفَفُ حِلَابَ الْجَبَدِ
الْجَمِيلُ كَنْبِيلُ عَبْدِ الدَّارِيِّ النَّطَابِ
عَزْرَ بْنِ حَسْنَ بْنِ دَحِيرِ بَلْبَلِ
الْجَمِيلُ أَزْهَرِ بَلْبَلِ حِنْدَوْنَ بَاكَرِ
جَمِيعُ هَنَادِخَوَارِ تَعْقِيلُ بْنِ بَشَارِ
رَجَمَلَلَ كَدَّ بَالْضَّمِيرِ بَلْ جَمِيلَوْنَةَ
صَفَّنَهُ أَكْذَابِ

جَهَنَّمُكُو، كَمْهُ اسْحَبْ جَهَنَّمْ نَهَامْ
نَلَقْتُ زِيَرْ جَهَنَّمْ دَفَنْ الْمُحَدِّثْ ثُمْ
عَرَضْتُ لَهُ اسْتِرَأْيَ حَسْنَا وَجَهَنَّمْ وَاهِي
جَبَلَةَ مِلْحَمَهُ لَا أَفْعَلْ لَهَا مِنْ لَفْظَهَا
جَهَنَّمُوك، كَسْبُوكَهُ ازْنَهْ پَيْزَنْ

جَمِيلٌ كَمِير سِكَ اخْتَه جَمِيلُه
جَمِيلٌ دَخْلِي بُورَتْ نِيكُوسِيرْتْ وَانْ
اَعْلَاصِرْ اَسْتْ دَدْرُب جَمِيلٌ
وَرْبَه تِنْ اَسْتْ مَرْجَدَه دَالْحَقْ

بِحَمِيلِيْ فَتَا بُورَى بْنَ عَمْرَوْ
سَاعِرِيْ اَسْتَ طَرْذَّلْجُوْيَهْ
وَبِو جَمِيلِ كَنْتَ قَرْدَهْ

سپهی
جَهْنَمَ لَكَ هَرَوَهَ آهُونَ فِي كَتْبَةِ زَنَ
بِاهْجَلَ وَهَامُ أَمْرٌ عَاصِمٌ بَشَّابَتْ بَنَ
بِالْأَنَانَ آهُوسَی
نَ حَمَلَ الشَّمَاءَ حَلَّتْ بِهِ رَاهَ

ذیز محل اگر داده دن .
ل) جما حمال خوب سود بگیر

بیهودگی و اخلاق و سه بازدید

اجمل حمراء بیرون
اجمل فی الطلب آمتنی کر در در
طلب دافرا نمود. و بیچل بشق -
گرداد آن را بعد پر آن که
داجهنی الحساب چک کرید آن را

ما و د
جُمَلٌ، بالضم ناصم زفني
رجُمَلَةٌ، بالفتح همکي حنیزے دسمه
جُمَلٌ جمع دکلام فرثامه، بون الف دلام
دام حجر يوسف بن ابراهیم قاضی سقی
رجُمَلٌ، بالفتح همکي مردم
محکماً، بالفتح همکي و ناصم اسر. و شریب کان زنده

نی سام است
لچاصل اک صاحب شرکت باشتران
دو اسباب تجهیله بزرگ
دیگر میل ایل لفتح خوبی صورت و سیرت
و ناصر زنی و اراده ادم است و جهاد ایل
آن کارهای دفع کن آ - تر غریب و شخراپیس

است بزنگوکاری ای لذت بر آنکه جمل
دلا فعمل در دل
ریچال، کفراب خوب صورت نیز سیرت
ذنام شده

رجيل جمالی بالفتو مشهدة زفة البار
سردا استوار حلقت و كذلك جمل جمالی
و كذلك رجيمال يترد استوار حلقت نافذ

مشترک
رجایا
جهان
محب جمال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رجمہاں) کرمان خوب سوت نیکو

بیت
دنهنگل، اسکرنس سطی کشتی و
دو آن چهار یفت و میداره جمل کسره و
قص داشت و جمل فرق بمن حقی
پیر نهانگل فی ستم لذیعاً ده و حساب

نیز افراد آن عصر و محدثه افکار و حکایت
لهم افضل زدن سبزگر شد
حالم دیگر نمود که در سکون می خواست
و شنید لایانی فقیل شریعت بگویند
یا جسمانی یا اشتراک رفاقت سالهای پیش سالهای
نه ساله یا شش ساله اجمامکل و جامیل
و حکمت . بالغه و حکایت بالکسر .

و جَمَالَةُ وَجْهِيَاتٍ
مُثْلِثَاتٍ وَجَمَالَاتٍ
لَجَاءَنِيلَ جَمِيعٌ وَدَلَيْلَةٍ بُوْسِيَ مُشَلَّ
زَرَندَوْغُونِيهَ هُولَقَدَ مُنْجَلِلَهُ مُحَركَةَ
خَرَماَنِ دَمَاسِيَ سَتَكَ طَولَانِ سِيَ
زَرَاعَ اسْتَوَانِ جَسَنَ لَجَنَ كُونِيَ

در راه استادوان بجهت جلس و دیده
واز اعلام است ولقب حسین بن عبید
است در میثاق عکبر رواتی از شافعی دارد و
علی اشتبه الحسن آئین جمیعه یعنی شب
نیمه هدایت بر فقره باعهد داشت که زن

د مانند آن و حشمت الجمل نام خزانه
بی التفیق + وجمل بن سخنوار
العثیریۃ پدر غبیر است از منجم

رمان قبیل است ہند بن عمر و جمیل
الابی ددیده حَمَل بحدیث است
و یکوم الجمل روز جنگ حضرت
حاشر رضی اللہ عنہا با علی کرم اللہ عزیز

دستوراتی که در اینجا مذکور شده اند ممکن است مبنایی برای
استحصال از جمهوری اسلامی ایران باشند.

تراست در ضعیت میان همیشه

و مسیحیت میان مجرمان و ملیت
و لئینا جمیل سوچنی هاست
بیانمه + و عین حتمی نزدیک
کو فاست + و آنچه الجمل ای پری
سیاهی من بخوب دستیان بیامی من

جَمَاهُرْ كِوْسِنْدِيْ بِشَاه
وَامْرَأَةِ جَمَاهُرْ كِوْسِنْدِيْ نَهْ بِبِيرْ
فَرِيزْ كِوْشَتْ دِجَاهُهُ لِلْحَمَاهُهُ الْغَيْفَيْرُ -

جُنْهُىْ بَلْجَىْ
جَهْنُومَ كَعْدَبْرَجَادَ بَسِيرَ - بَزَدَ
اسْپَكَهْ هَرْزَ بَانَ رَقْتَارَدَ تَكَيْرَ آندَ
جَهْمَيْدَهْ كَاهْيَهْ بَسِيرَ، أَكَيْدَهْ آنجَوَدَ نَادَ
آسِيَاَهْ بَرْخَانْشَرَ، آنْبَهْ يَاهْيَهْ خَمْدَرَسِيرَ مَهْتَاهَهْ، جَمْعَ
جَهْمَيْنَهْ (آسِيَاَهْ نَصَىْ بَانَ زَرَدَ دَرَدَ
رَدَهْ كَهْ دَهْنَ مَسْتَورَگَرْ دَانَهْ

جَمَّا مِنْ جَمُوج
جَمَّارِيٌّ كَرْبَلَى آنکه موْلَى سَفَر
آنبوه وَرَأَى بَاشَدْهُ شَوَّبْ إِلَى الْجَمَّةَ
عَلَى غَيْرِ قِيَادَى وَلَوْحَمَّى تِكَارِبُولْ
شَمْرَبَتْ إِلَيْهِ قَدْسَتْهُ كَبُولْ لَفْلَهُ
جَمِيعَهُ مُجَمَّىٰ وَسِيرْ لِعْنَى سِرْ حَمَّا
رَجَمَّهُ بِالْفَخْسَمَى وَتِقَانْ بُورْ طَارَسْ
الْمَجَمَّهُ حَمِيبْ بِرْ زَاعَمْ فَارِسْ الْعَصَدَرْ
رَجَمَّهُ تِسْبَبْ آسَ اِيشَ

بی خوبی بخوبی
بی خوبی بخوبی
بی خوبی بخوبی
بی خوبی بخوبی

فارسی
چنجه که بالفهرس سه سرمه استخوان
کرد این ماضت چنجه جمع + د
و عی از پیمانه است و ماهه ز قشوره که ا
صرح جوبین در چوب تعلیب کردان آهن
تعجب کند چنجه جمع

بچشمہ بالضھر نوہی از صدف
رجھٹتہ ہتمامی موہی سرفاذ دھمی یاں
دوسرے فروہ بنا گوش بہ دشکنخان بعن
جھٹتہ دو کس انہ بیکھتے، بعئے
و دیگر سے محدث

اس پیدیده از مانگی
جَنَّاتِهِمْ، بِاللّٰهِ قُبْدِهِمْ
جَنَّاتِهِمْ كُفَّارٌ بِعْوَتِهِمْ بِمُنْسٍ اسپ
کرد آمده از ترک کشتنی
جَنَّاتِهِمْ، مُثَلَّثَةٌ أَنْجَيْهِ بِرَسْرَحِيَّاتِهِ
بِمُهَمَّهِ پَرْسِی بِقَلْأِ الْخَطْبَنِيِّ جَنَّاتِهِمْ الْمَكْوَلِ
اذا خط مان خمله شه فاغطاه

چه است
اجمیع: موئا نخ پر سر و چانیا نیاش
بعد پرسی دنبیزند و شدن حودلی هترن
گردیدن کو سپند دیسیار گوشتن شدن
زن و بی اشکره خانه بون و الفعل من
سعی
د همیان بافتح آنام سر برآ درده
بعد پرسی د و همیان بن هداد از
قبایل آزاد است

(الْجَمْر) اسْتِخْرَان بِيَاْرَگُورْشَتْه
بَيْنَهُ وَدَرْحَرْبِهِ سِنْدَلِيَّ شَارِع
غَرْجِ زَلْنَ وَقَدْحَ وَالْجَمْرَتْ الْقَابِ
لِبَزَرْ وَالْفَرْمَنْ مِنْ مَاكَانِ اَعْصَمْجُوْ لَا مَشْلِ
صَفَا عَلَانِتْ بِرْهَالِي فَاعْلَانِ شِيدِ بِالْكَلِيشِ
الْكَجْمَرْ الدَّى لَافْرَنْ دَرْ وَبِنْيَانِ اَجْمَهْ
تَبْلِي سِكْرَوْ جَمْرَ بِالْضَّمْنِ جَمْع
وَجَمْنَادِ اَجْمَارْ خَوْ آهِنْ دَهْرَنْ صَنْهِ
اَسْتِ بِرْ سِلْ بَاهْ دَهْرَنْ دَكَانْ

دَأْجَلَ الْعَيْنِيَّةَ نِيَكُورْ دَكَارَ رَا
وَبِيَارَ كَرْ دَأْزَرَا وَدِيزِنْجَالَ بَيَيَّ
اَشْتَرَشَدَنَ هَرَوَخَوَامَ كَرِدَنَ
جَهَنَكَ لَجَيْشَرَنَادَ بَرَقَقِيمَ دَاشَتَ
شَكَرَنَادَ دِيزِنْجَهَمِيلَ زَيْنَتَ دَنَ

وَجَمِيلُ اللَّهِ عَلَيْكَ
وَبِجَمِيلِ أَخْدُورِ زَينَتْ دَادِرَا رَاسْتَهُ
شَدَّ وَصَدَّ وَغَرَّ كَافِرَةَ خُورَدَ وَسَنَدَ تَسَلَّمَ
الْمَرْأَةُ بِجَمِيلَةَ دَنْعَفَتْ هَلْكَلِيَ الشَّفَعَهُ
وَأَشْرَقَ لِلْمَعْفَافَهُ
وَبِجَمِيلَ اَپَرِي مَالِبَهْ بِچَوَيشْ
وَالْمَعْتَدَلَ الشَّهَدَهُ نَعَمْ وَخَتَسَهُ رَهَا

معاشرت شودن
اسنج خمل البَعْدِيَّ ، جل.
کردید
جَرَى رَجَهَا الْفَقْبَارِ نَوْلِ تَعَالَى د
يَحْبُونَ مَلَكَ الْجَهَنَّمَ حَمَامَ وَجَنَّوْمَ حَمَّامَ
وَابْكَرَ كَمَهْ دَرَچَهْ دَنَامَ بَشَاهِي
دَجَاهْ دَنَیَّا خَفَنَیْرَا - بَعْنَیْ آمَدَهْ بَهْرَهْ
وَبَسَّرَ الظَّهِيرَهْ يَنَعَ مَعْظَمَ كَرْسَكَاهْ
دَجَاهْ لَهَا ، چَاعَجَیْ شَرْفَانَابَ

دیمها، جای زرف ازاب
وچشمته، چاه مسیار آب و جماعتی انبود
از مردان کردیست خواهند ولیم
یقال جا و فی جمیع عظیمه جمیع
جمع و وجیهه الفهیره و معنی
کر مکاره و جمیع الماء جای زرف
از آب پیغامر بالکسر جمع و وجیهه
الشیوه کشیده، چنانی از دشتی که آب
ترادیده در زمینه اور آب جمع شود
ارجحه اما لکره شیطان با شیطانها

<p>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ</p> <p>جَمِيعُ الْعَوْمَ اجْتَمِعَ خَدْرَدْ بَا جَمِ</p> <p>رَجِيلُ الْجَيْلِ اجْتَمِعَ مُوكَبَهُ لِلْجَيْلِ</p> <p>جَمِيعُ الْجَمِيعِ اجْتَمِعَ مُوكَبَهُ لِلْجَمِيعِ</p>
<p>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ</p> <p>جَمِيعُ الْعَوْمَ اجْتَمِعَ خَدْرَدْ بَا جَمِ</p> <p>رَجِيلُ الْجَيْلِ اجْتَمِعَ مُوكَبَهُ لِلْجَيْلِ</p> <p>جَمِيعُ الْجَمِيعِ اجْتَمِعَ مُوكَبَهُ لِلْجَمِيعِ</p>
<p>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ</p> <p>جَمِيعُ الْعَوْمَ اجْتَمِعَ خَدْرَدْ بَا جَمِ</p> <p>رَجِيلُ الْجَيْلِ اجْتَمِعَ مُوكَبَهُ لِلْجَيْلِ</p> <p>جَمِيعُ الْجَمِيعِ اجْتَمِعَ مُوكَبَهُ لِلْجَمِيعِ</p>
<p>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ</p> <p>جَمِيعُ الْعَوْمَ اجْتَمِعَ خَدْرَدْ بَا جَمِ</p> <p>رَجِيلُ الْجَيْلِ اجْتَمِعَ مُوكَبَهُ لِلْجَيْلِ</p> <p>جَمِيعُ الْجَمِيعِ اجْتَمِعَ مُوكَبَهُ لِلْجَمِيعِ</p>

وجهه اگر لطف دیگر روپلوے محدث است
بینی + وجہ که بن طارق هم موزن (جستابه) کسوا پنما قدر که با دراهم

حُجَّتْ بِ

<p>اجنبیت اکاحد بیگانه و غریب و ناخزان اجنبی بنشدید الیا راست وزید باوه دجنب القوہ - کند که جنیت، موضعیت ببلاد تیم اجنبیت، بالقطع صمد و دافوه از بازنی کو دکان است فائز جنایت کمالی نیز گویند اجنبیت اکنبر پرده و ذرا و از ماشده باشد که بالای آن برآ مده از فاش شنی و فرد آمد من ساعی خود عمل از زنور خانه چینه و کرانه در حائی در راه کردن که خداوندان (جنایت) و در شد از وسی ز پسین هم که بزمیں عرب پیوند و ماشیه کشیده بیارند ماشیه خود را در (امستجنبیت) ارزال منی کرد پس و لفغم کمیجه پارو و آن بیله بجایید فرد داده است یا آنکه خداوندان بین جیم جیم باشد از حب مانند شانه دنداش که باشید و در و داز جانه خود و فتح بازن رشت بازن سکان بدان کل برکنای خوش راه دشت و ساحی را تکلیف ده تازه از و رو در جن بشق (جنیت) و رامد آن مواد و کمیر و مقدد چیزی بسیار تفاسی از عذر ناخذنا جنیت و لشکر اجنبیت ای کشیده جنیت و لشکر اجنبیت ای کشیده بتلایه بخانی پسلو و آنکه با احتساب دامه باشد و اجنبیت جنبیت گردید و کند که واسپ کتل + سخانه بخوبه ابریکر اجنبیت مجھه زد و اجنبیت نکوهد با جنوب بران رزو در راه حیزب، آمده ن، جنبیت فخریت جنبیت محکم مشتیت، المعلم اسپ کتل جنیتیت، هر اول شکر کند که جنبیت اکنبر و جنبیت بالخوبیت اذا نه تعلیم جنبیت و نیز جنبیت - کشیده اسپی ای اسپ خود وقت گردیده ای ایه و در داشتند اور لالیس اوسته کند بران سوار گرد و یعنی و میر شکر جنیتیت جنبیت ای ایه و نیز جنبیت است کوزی ساته ای اسپ و آنرا درست از چیزی عوشت است پسلو سے و دست و لزمه در و راشن کو پسند اور او دور گردانید و سی را مه د جنیت، جنایت آرزو منش باغری خود آمد و جنبیت (پیمانه) شرعاً نوونه بجهنمه) در شهانه وی دنیز آن جن بشق (جهنمه)، با که اصل همچو</p>	<p>اجنبیت اکاحد بیگانه و غریب و ناخزان اجنبی بنشدید الیا راست وزید باوه دجنب القوہ - کند که جنیت، موضعیت ببلاد تیم اجنبیت، بالقطع صمد و دافوه از بازنی کو دکان است فائز جنایت کمالی نیز گویند اجنبیت اکنبر پرده و ذرا و از ماشده باشد که بالای آن برآ مده از فاش شنی و فرد آمد من ساعی خود عمل از زنور خانه چینه و کرانه در حائی در راه کردن که خداوندان (جنایت) و در شد از وسی ز پسین هم که بزمیں عرب پیوند و ماشیه کشیده بیارند ماشیه خود را در (امستجنبیت) ارزال منی کرد پس و لفغم کمیجه پارو و آن بیله بجایید فرد داده است یا آنکه خداوندان بین جیم جیم باشد از حب مانند شانه دنداش که باشید و در و داز جانه خود و فتح بازن رشت بازن سکان بدان کل برکنای خوش راه دشت و ساحی را تکلیف ده تازه از و رو در جن بشق (جنیت) و رامد آن مواد و کمیر و مقدد چیزی بسیار تفاسی از عذر ناخذنا جنیت و لشکر اجنبیت ای کشیده جنیت و لشکر اجنبیت ای کشیده بتلایه بخانی پسلو و آنکه با احتساب دامه باشد و اجنبیت جنبیت گردید و کند که واسپ کتل + سخانه بخوبه ابریکر اجنبیت مجھه زد و اجنبیت نکوهد با جنوب بران رزو در راه حیزب، آمده ن، جنبیت فخریت جنبیت محکم مشتیت، المعلم اسپ کتل جنیتیت، هر اول شکر کند که جنبیت اکنبر و جنبیت بالخوبیت اذا نه تعلیم جنبیت و نیز جنبیت - کشیده اسپی ای اسپ خود وقت گردیده ای ایه و در داشتند اور لالیس اوسته کند بران سوار گرد و یعنی و میر شکر جنیتیت جنبیت ای ایه و نیز جنبیت است کوزی ساته ای اسپ و آنرا درست از چیزی عوشت است پسلو سے و دست و لزمه در و راشن کو پسند اور او دور گردانید و سی را مه د جنیت، جنایت آرزو منش باغری خود آمد و جنبیت (پیمانه) شرعاً نوونه بجهنمه) در شهانه وی دنیز آن جن بشق (جهنمه)، با که اصل همچو</p>
--	--

حال هموچنین و چندست آمن مملک
بیشتری با پصرمشییر وزره کرد
گذاشتند و طعن خود را در گریب
جنایی متعامده کوشش کرد و در دوین بریک جانب
بجنت شد، نسبت داد خود را بتوسک
زیرا اصل خوده بجنت علیه، یعنی آمده سفر
هر یار شد برو و دوست داشت بلکه جنایم
پنهان ساخت آن را و بجنت
الگایش، در واکر و بازوی خود ایشان
جن شر جنایر کجعفر خفته، جنایم کشیده ایشان است بصره
شترز کهان فری جنایش جمع
بجوانیم اکنها و استخوانها می پلو
جن شل جنایل کتفقد تولست کاصله عیاری الظاهر جانشیکی
مانند همیون و آتش اینم پخت کرد و خورند افضل جنیل جنوحان
جن شیخ (جنیه)، بالکه بز و نیله پیش آمده شب تباریکی و جنیه میل
بر کرانه بیرون از شب و نیم و نیم کرد و بجنته، میل داد آنرا ارام
جنایاب بال و دست بجنت است و دجه اکطایش نزدیک مین درشت و منگ
و بجنه جمع و بازو و لعل و مابین شمر غیر ایشتن و کن لک ریز یا مشابه
وفات چیزی و نویی باز نظر مردارید، جنایت الشعیف لغیب و جنیه قلعه از دارد و جند بن شهرات که بقی ایت
چنانی ایم و اید در رشته کشیده و ناه برباز و می ایم از صافر و علی بن جند
رحمت و کرانه و گردی از هر چیز و یقینم آن اکل من را ای اکل منه حدث است
و آن گروه که بردو سے شکر باشد برای جنایا و جنیه البیعت مجهولا شکست، هیئت همین جنایه او محدث است
استنطهار و بودن و در چکه زنامه پیچوا سخ پسر راگانی بار
حوزه ای خارش بن فخر کیف نامه ای پی میل کرد و بجنته میل داد آنرا
جنیه که زیر لش سلطان معوفیه
حوزه ای خارش بن فخر کیف نامه ای پی میل کرد و بجنته میل داد آنرا
الصادری و نامه ای پی عقبه بن نافع میل کرد و بجنته میل داد آنرا
و نامه رسی دگو سینه ماده سیاه و نیز بجنته - اعتماد گردن ببرکت نامه حنفیه صحابیان است
ذوالجنایه شهر بن نید حمیری و مستوا شاده و گشا و داشتن هر (جنایادین) بفتح الدال مواف
است بشام و در آن موضع در خلافت
مالک رضی التدھن فاعل یوم موتکه (جنایه) اعتماد گردن بردو گفت است تعریض میان مسلمانان و کفار عزم
حتی قطعه بیز و فیصل مقائله، آنکه در بسیاره و کشاده و اشتبه هر دو بانعه جنایه عظیم ماقع شد
علیه و سکم آن که تمامی اینکه در بیان میل کرد و نیز اینکه (جنایه) ایشان را شکر گرد و گردن و فی الیش
جنایین بیطله و همانی لبنته حیث است و تیر نیز ناقه با آنها ایم و چند دیگر

جَنْعَولْ (جَنْطَلْ) سفر جل و جَنْعَولْ مُدْسِطْ در رشتہ می جَنْعَلْ عَظَمْ (جَنْعَلْ) کنز بیچ پکڑا و ناکس داشت خوش بکول
جَنْفَ (جَنْفَ) سبل کرد منہ قور توانے جَنْفَ (جَنْفَ) فیر مُصْلَافَ لاثر جَنْفَ (جَنْفَ) یت جونہ سبی است و دامن کوہ جَنْفَ (جَنْفَ) تلکه جتاری منوب است بان بخت
جَنْقَ (جَنْقَ) جَنْقَ (جَنْقَ) جَنْقَ (جَنْقَ) سبند پس زدن عظیم و فرج
سیده فوار

جنگلی از جنگل های خوشبو و بسیار زیبا و مهتر است که در اینجا قرار دارد. این جنگل از نظر ارتفاع و مساحت بزرگترین جنگل های ایران است. این جنگل از نظر ارتفاع و مساحت بزرگترین جنگل های ایران است. این جنگل از نظر ارتفاع و مساحت بزرگترین جنگل های ایران است. این جنگل از نظر ارتفاع و مساحت بزرگترین جنگل های ایران است.

بر عقایم از سیر ناچاری سواد
چن ف دینه های حمد مصلی احقیقت
رکوز اپشت + و بنوای اگنهذ خدیل این
جعفری، اکبری و شمس الدین
شمس الدین و میرزا علی شاه
شمس الدین و میرزا علی شاه
شمس الدین و میرزا علی شاه

بُنی فراز و ۱۰۰ را ان سرتخت میرا
جُنگلہ اکالی اوس، و جنگلہ اکھڑا
رچنا لیں۔ القسم تکبیر نہل ایت
دندھ م جنگلہ، کمنہ یانڑا جت

رسالت مهدی در دنیا (جنف) ام
محکم در آنها اندیشه کلیتی
بروسیت و جوانف جنف را نهاد

نَحْمَنْقِ بِجَانِقْ نُعْتَ اسْتَازَارْ | (جَنَّاتَنْ هَكْسِيْ بِجَاسِه يَقْلَ مَا عَلَى

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ الْمَسَاءُ وَالْأَشْرَقُ
وَسَلَّمَ عَلَيْهِ الْمَسَاءُ وَالْأَشْرَقُ
وَسَلَّمَ عَلَيْهِ الْمَسَاءُ وَالْأَشْرَقُ
وَسَلَّمَ عَلَيْهِ الْمَسَاءُ وَالْأَشْرَقُ

جَنَّكْ (جَنْكْ) بالفتح ألمبرود الجنان المرجح وكوني است بفتح آن
جَنَّمْ (جَنْمَةَ الشَّيْءِ) بالفتح وقلب يا موضع فزع اثلثكب رد
اجنان جسم وجنان التهليل -
دیگر جلد پیرے جماعت آن یقال
اخذ همچشمته اوای رکله
جَنَّنْ (جَنْنَ) محکمه قبر مرد و کفون شبت باشد و جنان اللہ
آخنان جمع
جماعت مرد

یافته اور امامت مل نہ خل
د تکمیل فی جنایف بیرون، غیره کرد و در
اچندر پاکسز ہی ضد افسوس حجتی

164

رجواد، اگر از شنکی یا شدت شنکی
جوادی، بالضم و شد الیا و بخفف را در تفاوت + و جینید محمد و لشکر جوادان
نمی‌است بجزیره استوٰت میخشد کردیده + زجل مجود نفت است سیلی است
نوچ عذیث لشکر مهند کوئی است با چنان اوار و لاکت شده و رانیتی بچور جووس، بافتح سملکار و مائل
وابو الجوادی تابعی است اسطان لا جادالله اس اشراق و اساق از استی و اه
مشهور است + و ابوالجوادی ساخت دستف میخید مرگ و اضرار و بخور، بالضد شهی است از مصائب
می‌نماید - استاد شعیب بن حجاج برو شاعر مجید اشعله شیلکو کوئیده
جادی اه نوبات عذران
رجوادیاء، بالضم کلیه نفت نبطی
است
ابو جاد، بالظل بحال فتحوا بیان آور و دلتجاده ذهنی شخشیه بن شعاع بن جورد و محمد بن
مجید هردن یائی است
رجوادک، بضمی است بیا و سیم
تجادیه، با اینها راه دان نیاده
تجادیاد، بافتح کویی است بیا
کردیده + مجید نفت است از ازان جانه و جایتو دن جمع
تجادیه + مجید نفت از ازان جانه و جایتو دن
کن لک بجود غلی التمهیم دلتجاده (جادیه) و زمانه و از قلم و
تجادیات و جیاثیه بزمزه برخلاف بالولی پرسخوازده دلتجاده التقىد زمانه و نیمه و زمانه خواهند و شرک
و اورانت سره و مجید الارض و شکار و شور و رج نکونه
قیاس جمع
تجواد بالكسر بیا رجید آرنده بجهل ایاریان نیکو بزرگین - نزدیک برو هم سکنه و یاری داشده
و شاعر تجواد اشعار نیکو کوئیده (تجواده تجوید) رجید کردانیه آزانه جیوان و مجیده و اینه
آن (جاده تجواد)، بالضم و الفتح رجید و جواد الفرقان، نیکو و گردیده اسپ شری است برساصل در پیمان آن
گردیده + دلتجاده نیکو نفت و چیزی (تجواد) رجید اختیار کردن
سیان مدینه راه یک شبانه راسته
بیهوده دلتجاده تجواده - بالضم (تجاده) نیکو برازشان شهر است پیغمبر الله جباری
جوان میگردیده + دلتجاده الفرقان (تجاده الفرقان) کمیسته که که مرکب بن همیان آن مائل است و میده لک
جوده بالضم نیکو و گردیده است + از نهاد محبت نیکو دارد
دلتجاده دلتجاده (ایشتیجاده) نیکو یافت آن را بین همیان جباری بن
آشک گردیده دلتجاده نفسیه مروی
نزدیک ببردن رسیده دلتجاده و جاده المطهه
بیهوده آمدین جباری نفت است اسپ نیکو رو خاست
ازان و مجیدات الارض - بجهل آنج و تجویی (تجواده تجویی) بالضم کلیم
باید باران نیکو بزرگین + از حق (تجواده) بالضم والحمد جباره است
تجواده کل نفت است ازان و دلتجاده پشیم طاحش ما
لقوی - غالبہ بروی عشق + (تجواده) بالتفع نام مولاۃ ابو طفیل بن انج

جُوَرْ، کز فرسی است باصفهان عینش جُوَرْ که خوب باران نخت له و همانز جُوَرْ - سخت بگاب جُوَرْ اسکاب آب بیارد و در تکب و سخن گرد اگر دستای پیامن آن
صَحْتْ قَوْاْفِيْ اِجْتَوَرْ وَالَاَنْتَرْ قِيْ مَعْنَىْ تَوْرْ مَالَامْدَانِ يَلْجَرْ حَلِيْ اِلَاَصْلِ سَكْوْ جَوَرْةَ (جَوَرْهَ) ما قَبْلَه وَهُوَ جَادَرْ وَاصْنَىْ نَطْسَه لَوْمَ بَسْپَيْهِيْ زَنْدَهَ بَهْ - بَارَآَبَ دَاوَنَ شَنْدَرْ رَكْشَتَه رَأَوْهَبَ شَرْبَتَ اَرَآَبَ : نَعْمَ از گنگور

وکشتهای افغانی است در جواهری هند انجا و نهاده مجاور آن دخوان بالقسم و رجُوزی^۱ ابراهیم بن موسی منب
غیری^۲، و شعیب الجوار، نزدیک قدیمی کیکے کرد با او و درز مندا - ری الجوز

درینه است
نیزه اند
دسته اند

ج و رب جوَرِب، بالفتح پا تیا به، جَائِزَة، کصاحتہ صدیقی جو اشر
جو ارب جن جو امریت مشدود ایمه، جمع + ا معان و تحفه و لطف احسان
لعلت سجن بجهه از بی بن احمد و پرادر زاده هواستاذ نکاه اب کش بر جاه و شه بن
شایخ ما و اچار (محل اجارد) مرز اوامه بن حس و محمد بن خلف اب دخوازی اشعار و امثال
اما جائز من بلکه المی بله

بُوْرِجَه مَا لِحَفْصِنِ الْمُجْعَزِ . جَوَارِيْه جَوَارِيْه ، پَاتِيَا بَه اِجْوَرِيْه ، نَامِرِيْه فَرِيْه وَلَوْسِيْه
عَلَمِشَل دِشَامِت نِيَّاتِت لَه بَنْد اِبُوشْ نِيَّادِرَا . اِسْيَادِكِه مِيَانْ اَسْ بِيَسِيدِه مِي زَنْ ،

سیه باشند و امشن ان رجلا کان از جو مرد، پانی پر پوشیده
و آب و احمد را، انت و حدا و سیمه
خود کند و همین خبر میگذرد. این امر را در فرد احتجوی کرد، کجو بضر و مسلمین بجز این است که آیه ایمکون را
تخلیق نمیکند. بجهة متعارفه از تسرع زیاد است که این دو دلیل کیمی اذن بن مسند الله، جمیع است
نه، علی بعض همایکه ادرک بنده این دو چیز را بر

کاموایی‌هایی که بیشتر از میان اینها ممکن است باشد، می‌تواند میان این دو مفهوم قرار گیرد. مثلاً در مورد اینکه آیینه‌ای را که در یکی از دو سمت از چشم را در نظر نمی‌گیرد، آیینه‌ای است یا نه؟

جتو مکا اہم دیں اُنہاں دا بزرگان د اپنے اچھے زادت میں + وحجازی د کوہ ۲۷ بچھوڑاڑ ہسخاب دا تو سابل ر
بستہ دا دا اور بھورہ د جو، (بستہ) ت مر جنی صاحبہ، لو جنہاں الجوؤز، پیسے سفر ان کردا از ساکھی دن ۳۴ ہے،

لرها نیز بناما
جخون اند و سه متر ریز . بر جوز پری + جوز السقع - بار درختی موادی فراهم است را و همه

است شخص ببلدیین و هندومندی (جواز) کشادگوزنی، هند
بین پل کوپنه دجهوز مائیل جوزن منصور، امیر است

باصفهان
نجواش، باکسرنو عی ها ز چادر متفقش
نجادرنیز، جمع
نجاز، راهگذرو شد، حقیقت و
اشتارهای نگران
اسند

موضعی است نزدیک شیخ + دذو
البعـاش) بازاری بود در حاکمیت بر
دشت آن را دره اگر دانید
رجایا و زامک خصم چواز آمدشت از جایی جوس (ضمـضم من جوس)
و سرازینه آن را به قصـن از دسی + و بالفتح تابعی است

لک فریاد نهاد و پس قله ایان را سپری کرد. بیک فریاد نهاد و پس قله ایان را سپری کرد. بیک فریاد نهاد و پس قله ایان را سپری کرد. بیک فریاد نهاد و پس قله ایان را سپری کرد.

بیکار مور
ب از کوچه جوزا و خوار
اغراض کرده و بخاد رفته از حدود است
رجواں اکشاد شیرکا پاشه
جهوارها نفع و مجازاً کردست از هنر شت دران
بیکار فلهان آمده فراگفتار
خواں من قلعه + وجوه

لیکن این را بر نهادن از دست داشتند و جو اسماں فرالافت نجواں بن قطبہ، و جو اس بن حیثیان دکن اف بار ما المؤمن و نیر جو از و پشم پوشی کرد و جوز عکن ذنبه، صور کر دلکشی او را و جوز داشتند و عده دارند.

روانه‌دن و ب رادان
ا چنیز ا ولی و دصی و مصلح هیریم
و بند هزار د تجرب

رَأْجَازَكَهُ رَوْا شَتَ بِرْمَى وَ سَكَعَزَارِدَنْهَازَرَاهُ دَجَوْزَهُ فِي الْأَسْكَلَامِ سَخْنَهُجَازَلَفَتَ وَجَوْسَانَا، مُحَرَّكَتَهُكَشَتَ وَرَسْيَانَ أَجَاهَكَهُعَلَى ابْرَصَهُ، اهَانَتَ رَادَبِرَنَامَ لَعْنَهُجَازَلَفَتَ وَرَسْيَانَ أَسْنَهُجَازَلَفَتَ وَرَسْيَانَ

او و اجتاز زمینه را داشت می تواند بختار گذشت رجایی رفت و پرچم سرمهای ببری خارت در راه پیش راند و اجتاز لرستانیم ، کانه های بگردانید سعی کنند ساخت را و وست داشت نهادت از در راسته فیزیجهوں و جهودان نیک حبقون چیزی را او پا مال کردن و دیگری را علیه انجام نمی داشت - نوشته مجتبی خوش بخت است از ایشان

او و دیگر ملی جمهوری هم بجهش هاست اما اینها را می خواستند ترا مقرر ساختن و کشتن شب از طبقه
دسته زاده و نیز ارجمندی های خلاف حکمت را مستحبانش (۱) باز خواستند ترا مقرر ساختن و کشتن شب از طبقه
حولی که متصل حرف روی است یا در مستحبانش (۲) اصل طلبیدن و جوان را مستحبانش عرضه کردند و آنها را برگشت

یک روزی دال و دیگر روزی طا آوردن خواستن و آن را بی باشد که مواتی در درسرایی دجایی سینه برای غارت
دیگر پیدا نمایند و همازونی در ز است
و معاشران دیگر بپنجه تهاجم کردن و زراحت را فرمد

مُؤْنَثٌ جِمَاعٌ كَعَطَاشٍ وَجِوَّهٍ كَمَكْرَكَ
جَمْعٌ وَجِمَاعٌ مَرْدِيَّةٌ . تَذَلَّلَ مَغْرِبِيَّهُ وَ
مَشَاقِقَ شَدَّهُ وَأَمْنَ حَاءَ قَسْرَهُ . -
لَقِبَ أَسْتَ مَانْدَتَارِ لَوْنَسْرَ تَرْسَنْ
وَجَمَاعَهُ إِيجَاهَهُ . مَرْسَنْ كَرْدَرَادَهُ وَأَورَادَهُ
وَأَشَتَّهُ وَفِي الشَّلْ حِنْمَ كَلْدَرَهُ بَحْصَهُ
بَعْنَيْ كَرْسَهُ وَأَرْسَكَتَ تَامَانَعَ تَرْشَهُ وَ
يَضْرِبُ فِي مَعَاشِرَةِ الْتَّامَ دَمَلِنْ بَغْفَى
يَعَالِمُوا بِرِزْرِزْ جَمِيعَ سَكْبَكَ يَمْغَدَهُ
وَجِوَّهَهُ هُمْ رَسَنْ كَرْدَرَادَهُ وَأَورَادَهُ شَرَتَ
وَجِلْجُوعَهُ ، مَرْسَنْ مَغْرِبِيَّهُ : خُودَرَهُ
مَرْسَنْ دَاشَتَ لَقَصَهُ

اُستَّجْعِيْعُ، كَسْمٍ كَرْ جَهِيْشُ خُودُ رَا
حُرْسَةُ نَاهِيْهُ
راُستَّجْعَاعَةُ كَرْ سُكُنُ نَهُودُانِ بَخْت

رَاسِتْجَمَاَعَةٍ كَرْسِيٍّ نَمُودَانِ بَحْت
كَرْبَلَةَ نَمُودَانِ
بَحْدَ عَنْ أَجْوَعَادَاتٍ ، بِالْفَصَمَدَةِ
مَوْهِيَّةٌ زَانِ مَوْهِيَّةٌ ابْوَجَفْرَهُ
خَلْقَ عَالَمِ اَسْمَاعِيلِ بَحْت

ح و ف بَجُوفٍ بِالصَّعْدَنِ
 يَسْتَهْمِمُ دُرُونٌ بِحَسْرَبٍ خَيْرَلِ
 بِغَتَلٍ غُورَأَجْوَافٌ بِصَعْدَنِ
 دِفْعَلٍ سَتْبَلَجَعَ عَانٌ دَوَادِيٌّ
 اسْتَبْرَمِنْ هَادِهِنَلَلَتْلَ كَلْخَلِيٌّ
 مَنْجَوْفٌ حَمَارٌ

و روستائی است باند و مفعاً است
بنای پنهان اکثر زمینه و موئیل است
بزین هر آرد و همان تکرار است دیگر
نخواهی رانفسیز گرید اینا از سلطنت امیر خواه
رامی خوشیه) و موصعی است پیرامون
دهمی است بجهانیه و دشمن
المجوف) در پندتی است بجهانیه
است بجهان اعمیه جو فی و ایو لشکر

غلفانی بن عبد الرحمن بن جوش
محدث است
حج و حس را بمن جوادی (کشیده است)
حج و حظ و جواد ظ همانرا بقیاری
پنهانی
(جواد ظ) کشد ادره و نظم خرامان
رفتار و بسیار کوی و شور و غریبی قدر
دمال و از خیل دمرد بسید فریاد و بیله
و با جزو و هنگرد رشت خود بسیار خوار
(جواد آله) مصلی قرار بسیار خوار
واتر و لمس الغر

رَدَنْ بِهِ جَانْ طَبْجُوْظَا وَحَمْوَظَا نَأْيَا،
بِالنَّصَرَبْ نَأْيَا، مَانْ رَفَتْ بِهِ جَازْفَلَى
بِالْعَصَمَرَبْ نَأْيَا، كَجَبَسْ كَرْدَانْيَا اوْرَا
بِجَوْظَبْ جَوْنِيَّا، سَعَى كَرْ

اجتوه ظا بعنى جواد است
جوع رجوع بالغتم مريشكى
دربيش اخوه بين عمالك من زيد پر
پيراست پتيمه و سمن كليب بخوه
آفراز شاهد شاهد شاهد

فَلِمْ بَعْنَيْ بَأْتَهُنْ وَبَادَرْشَانْ شَاهْ
وَأَصْلَتْ كَلْبَارْجَلْخَفْكَلْ
رَهْشَافْهَنْ أَهْلَرْتَهْكَوْنْ مَوْهَمَوْلْ

مَنْ كَفَرَ بِهِ مُهَاجِرٌ فَإِنَّمَا
يَعْلَمُ أَعْلَمُ

جَانِيَةُ الْوَسَامَةِ إِنَّ لَهُ شَكْرٌ
عَاصِيَةُ عَدَدٍ وَبَخْرٌ عَلَيْهِ كَهْدَنٌ

سال خط و خی جایش بیست و
یک مومق علی قدر نهاد شنید

بی اوزن بعده رسیت
ن جای خواه با لفظ دستگاه
رسانید و معلم دخوان

لطفاً نعمت نمک راست ازان
صلواته و جو می کیعشه نعمت

مَجْوَهْ وَسَقِيْ دِجْوَهْ مَكْنَهْ هَكْجُورْ
كَرْكَهْ وَلَقْبُ كَرْدَمَهْ دَهْ بَنْ سَلْمَهْ وَ
دَهْ سَتْ بَدْ جَبْلَهْ دَكْوَهْ سَتْ نَكْهَهْ
دَجَبْلَهْ دَهْ سَتْ بَنْجَهْ دَارْ دَهْ سَتْ
بَنْهَرْ دَانْ اَزْ اَنْ دَهْ سَتْ خَلِيلْ بَنْ
عَلِيْ دَهْ سَتْ بَنْهَرْ الْمَكْهَهْ دَهْ سَتْ
مَهْدَهْ سَيْ بَلْبَهْ دَهْ سَتْ دَوْ دَهْ سَتْ
بَرْجَهْ خَاهَهْ سَتْ بَنْجَهْ دَهْ مَنْقَهْ بَالْقَدْ رَهْ
دَهْ دَهْ سَطْ اَنْ خَاهَهْ خَاهَهْ سَتْ اَزْ كَهْ
سَهْ نَذْ رَاعْ طَوْلْ دَارْ دَهْ سَتْ نَذْ رَاعْ عَصْ
رِجْوَهْ سَقَاتْ هَبَالْضَّهْ دَهْ فَتْحَهْ اَسْبَهْ
دَهْ سَتْ بَسْفَرْ اَنْ

جهوں میں نوجوان سماں اک جوہر
فیضی پور در تھم و دلگذشت
جوش اجڑو شہ با فتحیں

وچ و نیزگ ازاوای شب یا اخیر شب
میان مردم و میان شب نویم است بلطف
بنقیین بن حبیب و عذریخانه - زمام منشی
و محشی رفته - والفعا - نعم

جُوش، پلخو سینه مرد از فست
قدیماست یا مفعا است کوچی است چشم
جُوش، کفر و حاشی است

مُبْرَجْوْش **عَلَى فَاعِلَّةِ الْكَلَّ**

جوش فی لازمی غریب پیش
ج و سان رجوشن باقی

سیمه و برعکس مهره دی و میانه شنید از
آن دژو پیش رفته بسیل ها نجات
کرد این است که آن را در خود نداشت

ادس سربست را در آپوسید با اندر
لمسزی پورهشتن خواهد بود و ذرا بینی فرو
رخو شنی همچه اگرها پس نفع

رانچھاٹ سمن ریچ انڈہار بست
کندھی باقصتی دھیئنہ جوٹی

اندران چاه مامه بگراند و پای در گوهر
جیل و جال بافتح و هاشم شده انجوال
وجوال دجوالم جمع دهشتتران
و شرمنان و گروپنمان و شکر که
در راه آب باشد
دشنه الله بن احمد بن جوولة
باضم و محمد بن علی بن جوولة
و علی بن محمد بن احمد بهت
جوولة محمد نام
وجولان بالفتح کوئی است پشا
ونکاف و سگز باکر باوش جای
بجا کی ۴۰ دیجولان المهمونه
اول نموده داد آنکه هرس بجهل
جوولانی دعا منضرت فیوم
جوولانی روز بسیار کرد و غباره و
یوم جولان صنوفا کند لک
رجیل و جان بافتح خاک در بیوم
رجیل کوئی روز بسیار گرد و خوار
و کن لک بیوم جیل و جان صنوفا
رجولان با تحریر متول نه
و ستوزان بلا پروردگاری

انجول اکا حمد کو ہی است ما چند
پشہ است با ہمہ کادی دیکو ہی سے
ویوم بخول ارز بسیار گردد نہ
ربخولی ۱۱۷ پیغمبر و بسیار جن
ر جو لذت سما پڑھیں چرسے و ستر
آن یعنی اخذ بخول و مالیہ ای سفاب
و خوار

رجھٹی ہسکری نامہ موصیٰ

پر بوعی
رجو میں اک میرنے ہاؤں را بون
ہشہ از کاہ ریزا و پرگہے افتادہ

ب پاشه رجوق هم بخویندگ نموده ایشان
و بخوق عالم شدند با یک زد برو
ای بخوق بخواه اگر داده
چو ول بخول ا باشند ره
گو سپهان بیرون شکر بزرگ و گرد
اسپان یا سی اسپ یا چیل اسپ یا
شمارن سخت شرکه بگدان سال

در عین از دو خست و کوه و گرد غبا مده
خاک دلیشم رجُول آبالضم عقل و عزم و آنگه
یهال ملأه بجُول ای عقل و عزم
از اسیان شتران دکرانه هر کوچک نهاده

جاوین زین و ف الحدیث جَوْف
شیل دخرای نکشید اگر و هوای خان
الخاچی من اسد هیل
رجوف محمد کات فراخی فران
ورون که داک شدن اتفعل سمع
رجوفان باضم ن
رجوفی بضم دو رسمه
دو نوش انا هی است و غرف ای
رجوف اکثر بدهی ای
ک زرا جنی ممکونه
آجوف شیوه شکر یا چاره
هرستل العین و پیشی راش درون
داکه و بهوفان شکر و ذرت
رجوفان و فران جوفه مجمع نمیان
تهی دکار داکه زینه و ذرت آی است
مر معابر و عوف پسر عابر من بیمه را
اجانته هر کس جسته خنک یا ناس
گز و دغیل الجانته مانکونه هفت
و هشت دل انکونه منق و اخان
و لانه تندیزه هر چیز و تانعه جانته

آن اچهارمین بروجیت آن را در
اچهارمین همچوئی رسیده بخوبی
برای عکس قدرتمندترین خود را
با خود بگیر و میتواند
امکان آن را بزرگ کرده و راه
پیش اچهارمین در گذراشیدن نظر

و غت

و زان کانش بینه ام تر بخواهی - بالضر
رجا نله اکاره که باز ش تعالی و زن د
بخت بخواهی و کواد بخت بعض هم مر علی و جون بن فنا دلا (صحابی است
یعنی فی الحرب یا می است و جونات و طرف
یعنی فی الحرب

ج ون ق (ج ون) که بود و خن کان
ج ون (بالفتح) چند آن تاب و سرمه
است خاندار غیر و اشبعان
ج ون (بالفتح) امکن امکن و الام و ضم
وز غل و خم قارنه و داده بی است
در دسیم د مال ماندے باشد
از هم که در وسط قلاوه تعبیر کند
بالفتح و بایق وجواتفات جمع (ج ون)
ج ون در جو م شبانان که امر آنها
فروده ران که پسند برآش کشیده
باشد که خبرهای تمار بدست و سه
آن جامنه یکی آجوده هم ام از خود
رجا نله (بالفتح) دیسی بیدان و خدمات د جو م بالفتح جمع و معرفه (ج ون)
همه د لایتے از اعمال نیشاپور و آذربایجان که سینه و بازده بی ایش
و قدرت

است عارف از فرا ام جامی بن (ابو عمران عبد الملک ج ون)
رجا نله في الحرب ج ون (بالفتح) حسن و پرسوی شیخ اسلام اسماعیل بن حبیب و پرش عویند
ج ون د سلیمان جامی و محمد شریان ام
بن حمزه و رو سف جامی محمد ش (ج ون) از بیر دستائی است
بهرسان و دهی است بیرش نام
ج ون (بالفتح) از هم جدا شده پیش
حذ کردند و حاصل التراب بالا
برآمد فاک و حاصل الشیعی صندو
برگزیده راه و حاصل پیه برگوانیه
اس ر

برآجاله راجحه به برگرانیده ایش
حاصل فی المشریح النہام دکن اللہ بیسی و سیاه و زرد (ج ون)
ج ون بالضم تبعه و سنت سیاه از شر رج ون (بالفتح) ایش
راجحاله راجحاله بینه کشیده

واسپ ذ رام سپه روان عبسی بن بنایع بجهش
واسپ خارث غفاری بن ابی شرط اسپ رج ون (بالفتح) هفتاده سیم دری
حیل شیعی و اسپ فتب نهدی بن رج ون (بالفتح) تبلی است از اکراک در
سدیط و اسپ، اکیر بوعی بن فربه ام ام ایه ایه ایه
واسپ ابراقیس بن محرو و اسپ قبیل است محمد عبارانی بن بیه
ملقدیم بن حدی و اسپ معادیه بن (ن) رج ون (بالفتح) هفتاده سیاه شه روی او
رج ون (بالفتح) ایکی و گیرشتن در حرب

رج ون (بالفتح) ای ای ای ای ای ای ای ای
زنان پاشا اکچو و خداون خود رسپ
رها کی بخون در قم صحیح و تعریفه د کوره
در دسیم د مال ماندے باشد

بالفتح و بایق وجواتفات جمع (ج ون)
ج ون در جو م شبانان که امر آنها
فروده ران که پسند برآش کشیده
باشد که خبرهای تمار بدست و سه
آن جامنه یکی آجوده هم از خود
رجا نله (بالفتح) دیسی بیدان و خدمات د جو م بالفتح جمع و معرفه (ج ون)
همه د لایتے از اعمال نیشاپور و آذربایجان که سینه و بازده بی ایش
و قدرت

است عارف از فرا ام جامی بن (ابو عمران عبد الملک ج ون)
رجا نله في الحرب ج ون (بالفتح) حسن و پرسوی شیخ اسلام اسماعیل بن حبیب و پرش عویند
ج ون د سلیمان جامی و محمد شریان ام
بن حمزه و رو سف جامی محمد ش (ج ون) از بیر دستائی است
بهرسان و دهی است بیرش نام
ج ون (بالفتح) از هم جدا شده پیش
حذ کردند و حاصل التراب بالا
برآمد فاک و حاصل الشیعی صندو
برگزیده راه و حاصل پیه برگوانیه
اس ر

برآجاله راجحه به برگرانیده ایش
حاصل فی المشریح النہام دکن اللہ بیسی و سیاه و زرد (ج ون)
ج ون بالضم تبعه و سنت سیاه از شر رج ون (بالفتح) ایش
راجحاله راجحاله بینه کشیده

احوال محویل و محویل و محویل
راجحاله اکر برآمد و لحتما هم
برگ و ایش آنها را از قصمه و اجتکان
ان هم، برگزیده از آنها
راجحاله برآمد و انجام
التراب) بلال برآمد فاک
رج ون (بالفتح) ایکی و گیرشتن در حرب